

Žalobca tvrdí, že ho Rada nevypočula a že to nemožno nijakým tvrdením vyvrátiť. Rada navyše neoznámila napadnuté akty žalobcovi, a tieto akty v každom prípade obsahovali nedostatok odôvodnenia. Rada neodpovedala na žiadosti o prístup k informáciám a dokumentom. Týmto opomenutiami Rada porušila právo na obranu žalobcu, ktorému bola odmietnutá možnosť vyjadriť účinne svoje tvrdenia voči záverom Rady, pretože tieto závery neboli žalobcovi sprístupnené. Opatrenia prijaté Radou navyše nepredstavujú opatrenia zahraničnej politiky, avšak predstavujú medzinárodnú spoluprácu v trestnom konaní, čím teda boli prijaté na nesprávnom právnom základe. Napokon Rada prijala opatrenia bez riadneho posúdenia relevantného skutkového stavu, ako aj judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcej sa trestného konania na Ukrajine, predovšetkým v súvislosti so stíhaním bývalých vládnych úradníkov.

Žaloba podaná 1. júla 2014 – Vidmar a i./Európska únia

(Vec T-507/14)

(2014/C 303/54)

Jazyk konania: chorvátčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Vedran Vidmar (Záhreb, Chorvátsko), Saša Čaldarević (Záhreb), Irena Glogovšek (Záhreb), Gordana Grancarić (Záhreb), Martina Grgec (Záhreb), Ines Grubišić (Vranjic, Chorvátsko), Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Chorvátsko), Zlatko Ilak (Samobor, Chorvátsko), Mirjana Jelavić (Virovitica, Chorvátsko), Romuald Kantoci (Pregrada, Chorvátsko), Svjetlana Klobučar (Záhreb), Ivan Kobaš (Županja, Chorvátsko), Zlatko Kovačić (Sesvete, Chorvátsko), Tihana Kušeta Šerić (Split, Chorvátsko), Damir Lemaic (Záhreb), Željko Ljubičić (Solin, Chorvátsko), Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Chorvátsko), Martina Majcen (Krapina, Chorvátsko), Višnja Merdžo (Rijeka, Chorvátsko), Tomislav Perić (Záhreb), Darko Radić (Záhreb), Damjan Saridžić (Záhreb), Darko Graf (Záhreb) (v zastúpení: D. Graf, abogado)

Žalovaná: Európska únia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- predbežným rozsudkom zaviazal Európsku úniu podľa článku 340 druhého odseku ZFEÚ na náhradu majetkovej ujmy, ktorú utrpeli všetci žalobcovia počas obdobia od 1. januára 2012 do začiatku ich činnosti ako chorvátski súdni vykonávatelia v súlade s článkom 36 ods. 1 a prílohou VII bodom 1 Aktu o pristúpení, ktoré sú právne záväzné pre všetkých 28 štátov, ktoré podpísali Zmluvu o pristúpení Chorvátskej republiky k Európskej únii z 9. decembra 2011, ako aj pre Európsku komisiu, pričom táto ujma vyplýva zo skutočnosti, že Európska komisia nevykonávala právomoc kontroly (monitoring), ktorá jej bola zverená článkom 36 ods. 1 a 2 Aktu o pristúpení s cieľom dbať o to, aby si Chorvátska republika splnila svoj záväzok zabezpečiť, že chorvátski súdni vykonávatelia môžu začať s výkonom činnosti 1. januára 2012, čo bol záväzok, ktorý sa prijal počas rokovaní týkajúcich sa pristúpenia Chorvátskej republiky k Európskej únii v rámci kapitoly 23 – Súdna moc a základné práva a ktorý bol uvedený v prílohe VII, bode 1 Aktu o pristúpení, „Konkrétne záväzky, ktoré prijala Chorvátska republika počas svojich pristupových rokovaní“, ktorý uvádza: „1. Naďalej zabezpečovať účinné vykonávanie svojej stratégie a akčného plánu pre reformu justície“;
- prerušil konanie o sume celej majetkovej ujmy, náhradu ktorej požadujú žalobcovia od Európskej únie v rámci tejto žaloby až do momentu, kedy predbežný rozsudok uvádzaný v prvej zarážke týchto návrhov nadobudne právoplatnosť,

- po nadobudnutí právoplatnosti predbežného rozsudku o návrhoch uvádzaných v prvej zarážke týchto návrhov a po pojednávaní a predložení dôkazov týkajúcich sa celkovej výšky majetkovej ujmy, náhradu ktorej žiadajú žalobcovia v rámci tejto žaloby, zaviazal Európsku úniu na nahradenie majetkovej ujmy spôsobenej každému zo žalobcov nezákonným opomenutím Európskej komisie, ktoré bolo opísané v prvej zarážke týchto návrhov a to celej utrpenej ujmy (*damnum emergens*) a celého ušlého zisku (*lucrum cessans*) žalobcov počas obdobia od 1. januára 2012 do dátumu, keď Všeobecný súd zašle ministerstvám financií a spravodlivosti Chorvátskej republiky príslušné žiadosti na sumu 600 000 eur za každý kalendárny rok a pre každého zo žalobcov, zvýšenú o úroky z omeškania so sadzbou 12 % ročne za obdobie:
 - pokiaľ ide o náhradu celkovej výšky ujmy, od 1. januára 2012 do zaplatenia,
 - pokiaľ ide o náhradu ušlého zisku, ktorý žalobcom ušiel za rok 2012, od 1. januára 2013 do zaplatenia,
 - pokiaľ ide o náhradu ušlého zisku, ktorý žalobcom ušiel za rok 2013, od 1. januára 2014 do zaplatenia,
 - pokiaľ ide o náhradu ušlého zisku, ktorý žalobcom ušiel za rok 2014, od 1. januára 2015 do zaplatenia,
- po nadobudnutí právoplatnosti predbežného rozsudku o návrhoch uvádzaných v prvej zarážke týchto návrhov a po pojednávaní a predložení dôkazov týkajúcich sa výšky tohto žalobného návrhu, zaviazal Európsku úniu na náhradu všetkých trov konania, ktoré vznikli každému zo žalobcov v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobcovia uvádzajú dôvody, ktoré sú v podstate zhodné s dôvodmi uvádzanými vo veci T-109/14, Škugor a i./Európska únia ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 142, s. 38.

Žaloba podaná 3. júla 2014 – Staywell Hospitality Group/ÚHVT – Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Vec T-510/14)

(2014/C 303/55)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Austrália) (v zastúpení: D. Farnsworth, solicitor)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Sheraton International IP LLC (Stamford, Spojené štáty americké)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie piateho odvolacieho senátu z 30. apríla 2014 vo veciach R 240/2013-5 a R 303/2013-5 v rozsahu, v akom sa týka veci R 240/2013-5, a
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.